

**DÜNYA
EĞLENCE
YERİDİR**

Değerli kardeşler,

Allah bir şeyi emrettiği zaman, O'nun emrine farz deriz. Bir şeyi yasakladığı zaman da ona haram deriz. Biz Müslümanlar olarak bu iki kelimenin ortasında bir hayat yaşarız. Farzlarla haramlar bizim güzergâh kılavuzumuzdur. Haramlardan korunarak farzları da yerine getirerek Müslüman oluruz, Müslümanlığımızı belgeleriz. Farzı ve haramı olmayan bir Müslümanlık, iddia edilen ama belgelenemeyen bir Müslümanlıktır...

Allah Teâlâ'nın dini İslam, camiler yaptırır ama cami dini değildir, dünya dinidir. Sadece itikâfla ilgilenen camilerde Müslümanların kapanıp kalmalarını emreden bir din değildir. Yatak odalarıyla da ilgilenen bir dindir, mutfakla da ilgilenen bir dindir. İslam sadece ölümlerin nasıl defnedileceğini tayin eden bir din değildir. İnsanların nasıl düşün yapacaklarını da tayin eden odur.

Dinimiz sadece zemzem suyunu mübarek sayıp, hurmayla zemzem içilmesini emredip, diğer yiyecekleri içecekleri serbest bırakıp karışmayan bir din değildir. Bilakis yatak odasından mutfaka, camiden işyerine, sokaklardan uzaya kadar, hurmadan mısıra, buğdaya, arpaya kadar, su, meyve suyu her ne varsa, içtiğimiz çaydan içeceğimiz filan ilaca kadar, her ne varsa güneşin ışığı altında veya o ışığı görmeyen toprağın altında, o, Allah'ın kitabında, Peygamberin sünnetinde hükmü olan bir şeydir. Tek bir buğday tanesi, tek bir incir, tek bir armut Allah'ın hükmü dışında değildir.

Dinimiz sadece zemzem suyunu mübarek sayıp, hurmayla zemzem içilmesini emredip, diğer yiyecekleri, içecekleri serbest bırakıp karışmayan bir din değildir.

Tekrar birinci kelimeye dönersek;

Allah farzlar dediğimiz emirler vermiştir, haramlar dediğimiz yasaklar getirmiştir. Sağda solda duran bu iki kelime; farzlar ve haramlar, bir insanın Allah'a ne kadar kul olduğunu gösteren işaretlerdir. Artı ve eksi kutuplar gibi. Bunlardan bir tanesi kesildiğinde enerji kesilir, iman enerjisi kesilir. Haram sorunu olan Müslüman, enerji sıkıntısı çeker. Farz sorunu olan Müslüman enerji sıkıntısı çeker. İnkâr açınsındansa bu külliye kökten enerjisiz kalır. İnkâr değil de pratik açınsından sıkıntı yaşıyorsa, o zaman enerji düşüklüğü, voltaj düşüklüğü yaşar. Yine Müslümanlığından tam istifade edemez.

Kardeşler;

Farzlarla haramlar gayet sınırlıdır. Allah Teâlâ'nın kullarına emrettiği farzların toplamı elle sayılsa yüzü bulmaz. Haramlar da yüzü geçmezler, hatta haramlar daha da azdır. Yasak az, farzlar da asla listeler dolusu değil. Çünkü Allah'ın dini İslam'ın en büyük özelliklerinden biri fitrat dini oluşudur. Kulların takati sınırlarında bir din olmasıdır. İslam taşınamaz bir yük değildir. Kaldırılmaz bir kaya değildir. Bunun için farzlar da haramlar da mahduttur. Yüz taneyi geçmeyen kelimedir. Hem farzlar, hem de haramlar... Bu ikisinin ortasında mubahlar vardır.

Mubah demek, insanın fitraten yaratılıştan dolayı ihtiyaç duyduğu, yapmak istediği şeyler demektir. Uyumak insani bir ihtiyaçtır. Dolayısıyla mubahtır. Yemek insani bir ihtiyaçtır. Dolayısıyla mubahtır. Gülmek bir ihtiyaçtır, mubahtır. Esnemek ihtiyaçtır, mubahtır. Yürümek, koşmak, çocuğunu kucağına almak, onunla çocuklaşmak, şakalaşmak insani ihtiyaçtır. Taşlaşmamak için, robotlaşmamak için ara sıra çocuklaşmak fitri bir ihtiyaçtır. Vele ki Levhi Mahfuz'un eteklerine kadar çıkmış olan bir

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem de olsak çocuklarımızla, torunlarımızla, arkadaşlarımızın çocuklarıyla devcilik oyunu oynamaya mecburuz bu kâinata.

Yere yatıp, ellerle ayaklarla dört ayaklı oluruz, üstümüze torunlarımız çıkar. Deh deh yaparlar. Görenler de bu koca miraca çıkmış Peygamber, bu çocuklarla devcilik oyununu nasıl oynuyorlar diye merak ederler. Sonra anlarlar ki Peygamber de olsak, miraç da görsek, insanız, dinlenmeye ihtiyacımız var, gülmeye ihtiyacımız var, ağlayarak boşalmaya da ihtiyacımız var. İslam olmak, Müslümanlıkla şereflenmek melek olmak değildir, cin olmak değildir. İnsan olarak yaratıldığımız gibi bağırsağı, midesi, kalbi, damarları, dolaşan kanı olan insan olarak yaşamaya mecbur olduğumuz için Allah, Müslüman olan terliklerini dışarıda bıraksın, midesini bağırsaklarını boşaltsın, melekler gibi içinizde pislik olmadan gelin demiyor. Böyle bir din uydurmak istedi Hıristiyanlar da, Allah ellerindeki dini aldı. Siz emretmediğimiz bir işi yapıyorsunuz, dedi. Hıristiyanlık kaliteli bir dindarlık için evlenmemeyi, bir binada, kilisede ömür çürütmeyi Allah'ın daha çok istediğini iddia eden bir bidat ihdas ettiler. Ama Allah'ın onlara cevabı: "Tahrif edilmiş dininiz var sizin!" diye oldu.

Sonra anlarlar ki Peygamber de olsak, miraç da görsek, insanız, dinlenmeye ihtiyacımız var, gülmeye ihtiyacımız var, ağlayarak boşalmaya da ihtiyacımız var.

Neden?

Kiliseye kapanan, kadınlardan uzak kalan, çocukların üstüne tutmayan, yiyecekleri seçip, bu yenmez, bu yenmez diyen, Allah'ın helallerinde bile sakınca gören anlayış Allah'ın gönderdiği din anlayışı değildir. Bunun için yüzü geçmez haram, yüzü geçmez farzın ortasında binlerce mubah vardır. Ve bu mubahlar Allah'ın teminatı altındadır. Yani kulların namaz kıldıktan sonra, alkolden zinadan kumardan uzak durduktan sonra, kulluklarının gereği olan insanlığın gereği olan lezzetlerle baş başa kaldıklarında, camiden, namazdan çıktıktan sonra soğuk bir ayran içmek için bahçesine oturduğunda, şeftali ağaçlarının altında oturup keyifle şeftali yediği zaman kulluk sınırlarını zorlamaz. Bilakis Allah'ın kendisine ikramı olan yeryüzünde misafir olarak bulunduğu ev sahibi olan, mülk sahibi olan Allah'ın ikramından yiyip elhamdülillah dedikten sonra biraz önce öğle namazını kılarken nasıl Allah ondan razı olmuş, ecir yazdıysa, bahçesinde yarattığı şeftaliyi yiyip de 'Rabbim sana şükürler olsun; bu ne güzelmiş!' dediği zaman da namazda verdiği sevaptan Allah ona veriyor. Çünkü Allah melekleşmiş, midesi boşalmış, kafasında kadın-erkek düşüncesi olmayan kullar istemiyor.

Tabii yaşayan, zevklerinden de feragat etmeyen, "ben kabak seviyorum, bana kabak getirin", diyen Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ümmetiyiz çünkü biz. Bu bağlar yasak şeyler değildir. Bir Müslüman'ın bahçesini çiçeklerle donatmış olması, o bahçenin kenarında bir havuz yapıp orada balık beslemesi yasak değil.

Allah'ın kulları için yarattığı şu güzellikleri kim haram etmiş mü'minlere, kim?

"De ki: Ey Peygamber!

Şu güzel bahçeler, şu yeşillikler, şu meyveler aslında mü'minlerindir." Kâfirin bir sinek kanadı kadar değeri olmadığı halde Allah katında, onun bahçesi güzel olur da, mü'minin ki niye güzel olmasın? Şu kadar ki bahçe camiye engellemesin. Bahçende yetiştirdiğin şey, tarlanda yetiştirdiğin mahsulün Allah'ın hakkının bulunduğu zekâtı verilmeyen, öşrü verilmeyen mahsul olmasın. O zaman Hint

okyanusu senin havuzun olsa, okyanuslar senin özel havuzların da olsa, büyük Afrika kıtasını bahçe olarak kullansan da, zekatı verilmiş kul hakkına tecavüz etmeyen bir mülk olarak annenin sütünden daha çok helal, daha çok mübarek, daha çok bereketlidir. Çünkü mubahlar, yani Allah'ın kullarının zevki için, lezzeti için yarattığı şeyler aslında mü'minlere layıktır.

Çünkü kâfirler hayvanlar gibi bu nimetlerden yer, sahibini o nimetleri yaratana unuturlar. Zehir zıkkım olur onlara yedikleri. Lakin mü'min, Allah'ın nimetlerinden yer, içer, zevklenir, tatil yapar, arabasına çocuklarını koyar, arkadaşlarını koyar. Binlerce kilometre gezmeye gider. Gittiği her yerde seferî olduğu halde namazını kılar, emri bil marufunu yapar, cihat sevabı gibi sevap kazanır.

Mü'mine dünya haram değil. Çünkü dünyayı Allah Kur'an'ında tescil ettiği şekilde zaten eğlence yeri olarak yarattı. Kaç ayetinde Allah, dünyanın hükmünü verirken, oyun ve eğlencedir diyor. Oyun ve eğlence mü'mine de hak, kâfire de hak. Şu kadar ki, eğlenceyi ibadetleştirirsek, eğlencenin bulunduğu mevkide ezan duymazsak, eğlenecek diye kadınlı erkekli haram ortam oluşturursak, eğlenilecek diye kumara alet olursak, eğleneceğiz, zevkleneceğiz diye develer gibi yer, içer, hastalanırsak, mubah olmaktan çıkar.

Şu güzel bahçeler, şu yeşillikler, şu meyveler aslında mü'minlerindir. Kâfirin bir sinek kanadı kadar değeri olmadığı halde Allah katında, onun bahçesi güzel olur da, mü'mininki niye güzel olmasın? Şu kadar ki bahçe camiye engellemesin.

Su, yeryüzünün en mübarek nimetidir. 1 lt, 2 lt, 3 lt içilir. Bilemedik, günde 5 lt içilir. 20 lt su içen bir insan su mübarektir, şifadır diye kendisini teselli edebilir mi? Millet denize düşüp boğulur, biz içinden boğulmuş oluruz o zaman.

Allah'ın mübahları mü'minler içindir. Bizim müstehcen gördüğümüz, böyle meclislerde konuşulmasını nahoş karşıladığımız şeyler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem mübarek, Cebraîl'in gelip gittiği mescidinde ashâbı ile ulu orta konuştuğu şeylerdir. Ne diyor? Sizden birinin hanımıyla yatağa girip, cima etmesi, zevklenmesi onun için bir sadakadır, sadakadır, buyuruyor. Yatağa girdiğinizde hanımınız da helaldir, hadi günahı yok, tamam, o sizin olsun değil, sadakadır buyuruyor, sadaka. Sahih hadisi şerif dinliyoruz.

Hayret etmiş Ashabı Kiram:

-Ya Resûlallah! Bizden birimiz, hani hanımımızla yatağa gireceğiz, keyif yapacağız da Allah buna sevap mı yazacak?

-Elbette sevap yazacak.

Allah niye sevap yazıyor? Mü'min, Allah'ın adıyla nikâhlandığı hanımıyla değil de, haram bir yolla, sekreterine, işçisine veyahut başka bir rezil ortamda haram olan zinaya girmiş olsaydı, cehennemlik bir iş yapmış olmayacak mıydı? Evet, öyle olacaktı ya Resûlallah!

Bir mü'minin cehennemden kurtulup cennetlik olması kadar Allah'ı sevindiren ne var ki? Bir mü'minin haramdan kurtulmuş olması, Allah'ın rızasına uygun, Allah'ın adıyla kurulmuş bir müessesede iş icra etmesi neden Allah'ı memnun etmesin ki?

Demek ki bir mü'min camiye girip Allah için sevap kazandığı gibi, aile düzeni kurarken de sevap kazanıyor. Her ne kadar biz, bu tip meseleleri Müslümanlığın neresinde var bunlar diye karıştırsak da Müslümanlığın iman edilen Peygamberin kafasında var bunlar. Çünkü bize yıllardır, İslam deyince senede bir defa kurban kesmek, bir defa ihtiyarlayınca, iyice kömür gibi kalıp olunca onu temizlemek için hacca gitmek, emekli olduktan sonra evde sıkıntı olunduğu için camiye devam etmek, bir de geri zekâ çocuk olursa onu Kur'an kursuna vermek şeklinde bir İslam lanse edildiği için, bizler de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin Medine'de devletini kurduğu İslam'ı anlamakta zorlanıyoruz. Ama onun ashâbı bu işi çok iyi anladılar.

Ümmetin fakihî, ümmetin âlimi Muaz ibni Cebel radiyallahu anh ne diyor:

“Ben gece teheccüde kalkmaktan nasıl sevap umuyorsam Allah'tan, Peygamberlere farz, ümmetine sünnet olan büyük ibadet teheccüde kalkmakla nasıl sevap umuyorsam Allah'tan, uykum gelince keyifli bir uykudan da sevap umarım” diyor, Muaz bin Cebel radiyallahu anh.

Bu ne cüret!.. Teheccütle uyku birbirine benzer mi? Benzer tabii!.. Çünkü Muaz gece keyifli bir uyku uyumasa, öğleden sonra beş dakika kaylule yapmasa, Muaz cihat edemem diye düşünüyor. O uykusunu cihat için, ibadet için, Kur'an'a hizmet için dinlenme olarak gördüğünden, “teheccüde kalkıp nasıl sevap kazanıyorsam aynı sevabı ben uyuduğum zaman kazanırım” diyor.

Çünkü Muhammed aleyhisselamın medresesinde bunu öğrendi. Ashâbı Suffa, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden bunu öğrendiler. Bunun için onların evliliği mutluluk oldu. Bunun için onlar kadınlarıyla, kocalarıyla zevklenirken, keyiflenirken “utanıp girin, yorganın altında rezil bir iş yapıyoruz, çabuk bitirin bu işi!” demek yerine, “şimdi melekler bize sevap yazıyor” diye mutlu, zevkli oldular. Zira din, farzlarla haramların arasında yüzlerce, binlerce mübahla yaşanan dindir. Ruhbanlık, kiliselere kapanılmış din İslam değil, kaldırılmış, yanlış bulunmuş, uygulanması imha edilmiş, Hıristiyanlık muharref Hıristiyanlıktır.

İmam Buharî'nin Edebül Müfred'inde ashâbı tanıtan iki cümle hepimizin dikkatini çekmelidir. Diyor ki;

“Ashâbı Kiram, Uhud mücahitleri, Hendek mücahitleri ve Tebük'te Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin yanında o zor yürüyüşü yapanlar, Mekke'yi şirkten ve puttan temizleyenler, Allah'ın kendilerinden razı olduğu Kur'an'la sabit olanlar, şu geceleri ibadetle geçirenler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme analarını, babalarını, canlarını feda edenler, şu İsrailoğullarının Peygamberleri gibi büyük işler becerenler...” onları tanıtırken İmam Buharî, “buldukları mescitlerde karpuz çekirdeğini birbirinin gözüne atarak oynarlardı” diyor. Sonra “İslam'la ilgili bir şey konuşulacak olsa, her biri bir dağ gibi dikilirdi” diyor.

Demek ki mesele din meselesi ise, iki karıyla evlenmek, üç karıyla evlenmek, filan hoca dedi, filan böyle dedi, yok onlarda. Dinle şaka yok. Allah, Kur'an, Peygamber onların ruhu ve canı... Lakin dinin dışında, Kur'an'ın dışında, ibadetin dışında bir ağacın ardına yaslandılar, o arada bir karpuz yedikleri zaman karpuzun çekirdeğini birbirinin gözüne atma yarışı yapmışlar, eğlenmişler.

Yine başka bir rivayetinde İmam Buharî diyor ki;

Ashâbı Kiram asla sapıtmadılar. Gevşek, bıkkın hale de hiç gelmediler. Bütün cihat ortamlarında bile neşeli insanlardı ve bunlar cahiliyyeye ait hatıralarını rahat rahat konuşturlardı. “Haydi, bir şiir söyle de dinleyim” derlerdi. “Sen filancayla nasıl güreşmiştin, hatırlıyor muydun?” “Evet, hatırlıyordum”

“anlatsana nasıl yenmiştin o adamı” dediler, diyor. Sonra “birisi Allah’tan söz ettiği zaman, bir Kur’an ayeti okunduğu zaman, gözleri avuç içi kadar açılırdı, ayağa kalkarlardı” diyor.

Fark burada. Şaka zamanı şaka yapıyor, şiir söylüyor, şiir dinliyor. Güreşiyor, eğleniyor. Peygamber aleyhisselama “hakem ol, yarışalım” diyor. Onu hakem yapıyorlar. Cihada giderken, yol esnasında, “biz yarış yapmak istiyoruz, hakem olsana” diye teklif yapılır mı? Yaptılar. Zira elleri kılıç tutacağı zaman, titremeyen el sahibi oldukları için, din zamanı din, şaka zamanı şaka, eve girdikleri zaman da çok iyi bir aile reisi, çok iyi bir ev hanımı olmayı becerdiler. Eğlenceyle dini karıştırmadılar. Ama eğlendiler. Çünkü onlara inen Kur’an, onların okuduğu Kur’an, siz bu nimetlere layıksınız. Şu yeryüzünün bütün güzellikleri secde eden mü’mine helal olsun.

Ama gezmeye gidilen yerde Allah’tan kork. Namaz kaçırma. Kadınlı erkekli karma bir yerde oturarak yolculuğunu zehir zemberek etme. İstanbul’da alkollü ya da şüpheli gazlı içecek içmeyi, lokantada “bu niye önümüze kondu? Yolculukta çocuklar istedi” deme. Gittiğin yere Allah’la git. Gittiğin yerde Kur’an, haram, farz aklında kalsın. Gidilen yer cihat olsun. Çocuklar eğlendiği için Allah sana sevap yazsın.

Kardeşler;

Biz Ashabı Kiram’dan daha iyi Müslüman olamayız. Böyle bir iddia sapıklıktır. Ashabı Kiram, Allah’ın kendilerinden razı olduğu kimselerdir. Kati bir şekilde Allah onlardan memnun olmuştur. Ama biz Ashabı Kiram’ı örnek alabiliriz. Bir tarikata girmek, bir zikir meclisi halkasına katılmak, dünyadan el etek çekmek, fabrikayı çocuklarımıza devretmek demek değildir bu. Tesettüre giren hanım, bir daha evinden çıkmasın denmiyor kendisine. Eğer bir tarikat erbabı olunduysa, zikir bizleri kuşattıysa, Allah için harcamayı, helal kazanmayı, diğerlerinden, diğer Müslümanlardan daha iyi öğrendiğimizi iddia ediyoruz demektir. O zaman bizim üç fabrika daha kurmamız gerekiyor. Para henüz gençliği geçmemiş olan çocuklarımızda değil, elimizde olmalı. Madem Allah ile haşır neşir hale geldin, madem dilin zikrullah ile yaş dolaşiyor; parayı kullan, idareci ol, evinin isteğini devam ettir. Zira Allah’tan korkmak adil olmaktır.

Zira elleri kılıç tutacağı zaman, titremeyen el sahibi oldukları için, din zamanı din, şaka zamanı şaka, eve girdikleri zaman da çok iyi bir aile reisi, çok iyi bir ev hanımı olmayı becerdiler. Eğlenceyle dini karıştırmadılar. Ama eğlendiler.

Kardeşler;

Ashabı Kiram bazı meseleleri yanlış anladılar ya da öğrenmek istediler. Allah onlardan razı olsun. Onların sayesinde biz de İslam hakkında, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz hakkında bize ait hükümlerle ilgili şeyleri daha ayrıntılı öğrenmiştik. Hanzala isimli bir sahabe, meleklerin cenazesini yıkadığı bir Hanzala var. Allah ondan razı olsun. Başka bir Hanzala daha var. Bu Hanzala da Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in yakın Ashabından;

Bir gün içine bir evham gelmiş. Düşünmüş ki; ben Resûlullah’ı dinlerken, sanki melek oluyorum. Eve gittiğimde, işe gittiğimde bende o hava kalmıyor. Demek ki ben münafığım. Peygamberin yanında başka bir çeşit, evde başka bir çeşit... Gitmiş Ebu Bekir’i bulmuş. Ebu Bekir radiyallahu anh, “nasılsın Hanzala” demiş. “Hiç sorma, ben münafık oldum artık!” demiş. “Bu ne biçim söz, nasıl münafık

olursun sen?" demiş. Anlatmış ona. "Peygamberin yanındaki havamı evde sürdüremiyorum." "O zaman ben de münafık oldum!" demiş, "Ben de eve gelince havam bozuluyor!" "Kalk gidelim eczaneye, ilaç merkezine." Kalkmış, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem huzuruna gelmiş. Ebu Bekir radiyallahu anh demiş ki, "Ya Resûlallah! Hanzala'yı gördüm, sordum. Bana 'ben münafık oldum' dedi, böyle bir nedenden dolayı... Düşündüm ki bende de aynı hastalık var. Senin yanında kendimi cennette hissediyorum. Ama eve gittiğimde evde aynı havam olmuyor." Evde tabii televizyon, internet, gazeteler, reklam poşetleri filan tabi bozuyor havaları!.. Evler çok kötü o zamanlar. Çaput, kerpiç, halı yok. Battaniye yok bir şey yok! Böyle bir evde havaları bozuluyormuş. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, biri gökler kadar, biri yerler kadar değerli bu iki insana dönüp buyurmuş ki, "Beni gönderen Allah'a yeminim olsun! Siz hep mescidimdeki havanızı, kalitenizi devam ettirseydiniz, o zaman yeryüzüne inen melekler sizinle tokalaşırlardı. Siz de melek olurdunuz..."

Bunun doğrusu böyle değil. Bunun doğrusu, burada buharlaşacak hale gelip, eve gittiğimiz zaman buhar seviyemiz düşecek. Tekrar gideceğiz sohbete, tekrar havamız yükselecek. Tekrar işe gideceğiz, havamız düşecek. Akşam gelip, Riyazüs Salihin'den üç hadis okuyup, biraz daha neşeleneceğiz. Bu şeytan savaşı böyle yapılacak. Eğer başka türlü olacak alseydi, Allah o zaman yeryüzüne milyarlarca melek gönderir, o melekler zaten göklerde Levhi Mahfuz'un etrafında, Arş'ta ibadet yapıyorlar, yeryüzünde de ibadet yaparlardı. Bu düşen, kalkan, sürünen, yürüyen insan taktiğidir. Dönmüş, buyurmuş ki, "Hanzala, öyle değil! Bir ileri bir geri, iki ileri bir geri... Bu böyle devam edecek. Bir o tarafa, bir bu tarafa, bir o tarafa, bir bu tarafa..." diye, ikaz etmiş onu.

Elbette şeytan bir darbe vuracak, hafif sersemleyeceğiz. Hemen zikrullahı koşmalıyız. Şeytan bir darbe daha vuracak, çocuklarımızı aldatacak, komşulardan biri gelip iğva edecek. Oturup iki rekât namaz kılıp kendimizi hemen toparlayacağız. Bu bir tansiyon savaşıdır. İndî çıktıkları dengelemek zorundayız. Müslümanlık bu. Böyle olmasın demek, beni Allah doğuştan melek yapsın demek olur ki, yapacağını melek yaptı, bir daha niye melek yapsın Allah Teâlâ...

Kardeşler;

Ashabı Kiram -Allah onlardan razı olsun- farzlarla haramlar arasındaki mübahların nasıl yaşanacağı konusunda bize çok güzel örnekler veriyorlar. Bu örneklerden biri de Ebu Derda radiyallahu anh ile Selman-ı Farisi arasında olmuş:

Selman, Ashabı Kiram'ın ileri gelenlerinden Ebu Derda'yı ziyarete gitmiş. Ebu Derda da Müslümanlığım gecikti diye biraz ibadeti arttırmış. Sabaha kadar namaz kılıyor, sabah sahur vaktinde az bir yemek yiyor, akşama kadar oruç tutuyor. Selman arkadaşı diye ziyarete gitmiş, kapıya vurmuş, hanımı çıkmış, Ebu Derda'nın. "Nerede benim arkadaşım?" demiş. "Senin arkadaşın bizde de yok!" demiş. "Nerede?" "Gece sabaha kadar namaz kılıyor, akşama kadar oruç tutuyor, eski açıklarımı kapatacağım diyor!" demiş hanımı. "Nerede o?" demiş. "İçerde namaz kılıyor" demiş. Gitmiş. Selamun Aleyküm, Aleyküm Selam. "Sen ne yapıyorsun?" demiş. "Eski açıkları kapatıyorum, çok ibadet ediyorum." "Böyle olmaz!" demiş. "Sen kaç gündür bu çocuklarla ilgilenmedin, hanımınla ilgilenmedin. Her gün oruç olur mu?" demiş. "Ben eski açıkları kapatıyorum!" demiş. "Öyle değil, Allah'ın hakkı var, Allah'ın hakkını ver. Bedenin hakkı var, bedeninin hakkını ver ve hanımının hakkı var, hanımının hakkını ver. Herkese hakkını verirsen iş yapmış olursun" demiş. "Sen benim namazımı mı engelleyeceksin, orucumu mu engelleyeceksin?" diye tartışmış. Tekrar eczaneye gitmişler. İlaç alacaklar. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu konuyu Selman'dan dinleyince, dönmüş Ebu

Derda'ya, "Ebu Derda, Selman doğru söylüyor. Allah'ın hakkını Allah'a ver, bedeninin hakkını ver, hanımının hakkını ver. Böyle Müslümanlık olur" buyurmuş.

Eskiden sarhoş olabilirdik, hiç namaz kılmıyor olabilirdik. Filan gün namaza başladık, dönüş yaptık. Hızlı kalkış yapmamalıyız. Şanzımanımızı dağıttırıyor şeytan. Dengeli gideceğiz. "Eski açıklar ne olacak?" "Eski açıklar da Allah'ın izniyle, samimi isek ecir olarak haneeye yazılacak. Gafur ve Rahim olan bir Allah'a tövbe etmemiş miydik? Devlet mi zannettik, eski vergilerimizi de faiziyle geri alacak? Tövbe samimi ise korkmayalım. Ciddi isek korkmayalım. Bulanıklık varsa mevcut halimiz de zaten bizi kurtarmaz.

Aynı hatayı Abdullah ibni Amr ibni As radiyallahu anh işlemiş:

Vermiş kendisini oruca. Sabahlara kadar Kur'an okuyor, namaz kılıyor. Bir gün Efendimiz aleyhissalatu vesselam, "Abdullah!" demiş, "Duydum ki sen hep oruç tutarmışsın?" "Evet ya Resûlullah. Hep oruç tutuyorum" Niye? Açık kapatacak, hızlı gidecek, çok yükselecek. Ama Peygamber her gün oruç tutmuyor. Ondan iyi Müslümanlık nasıl yaşayacağız? O Cebrail aleyhisselamın gelip gittiği mescitte torunlarıyla devecilik oyunu oynuyor. Buharî'den bu hadisi dinliyoruz, standart sunuyor, garantisi Allah olan cennetin nasıl kazanılacağına dair projeyi sunuyor Resûlullah sallallahu aleyhi ve selam... Buyurmuş ki, "Abdullah! Vücudunun ihtiyacı var. Gözlerinin dinlenmeye ihtiyacı var. Hanımınla yatıp kalkma ihtiyacın var. Misafirle oturup kalkma ihtiyacın var... Öyle yapma!" demiş.

Bir genç sahabe, iyi Müslümanlık yaşamak istiyor. Miraçtan bir-iki sene önce gelmiş olan Peygamber aleyhisselam ona, bedenine dikkat et diyor. Gözlerin bozulmasın, dikkat et diyor. Hanımınla otur oynaş diye tavsiyede bulunuyor. Misafirlerle oturup kalk diyor. Demek ki daha iyi Müslüman olacağız diye, arkadaşlarımıza mesaj gönderip, bizi meşgul etmeyin, bundan sonra kendimi Allah'a verdim diye bir şey yok. Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kendini Allah'a veren birisine nasihat olarak bu dört şeyi özetlemiştir.

Gözlerin morarması, açlıktan rengin solması kaç gündür uyku uyunamadığı içindir. Öyle değil. Göz, eş ve arkadaş... Vücut, göz, eş, arkadaş... Bunların dinç kalması gerekiyor. Allah'ın dini fitrat dinidir. Yarattığı uygun bir dindir. Evet, Ashabı Kiram karınlarına taş bağlamamışlar mıydı? Bağlamışlardı. Ashabı Kiram bir etek bulup giyemeyecek kadar çıplak kalmamışlar mıydı? Evet, öyleydi. Sonra, fetihlerden bulunca yemediler mi? Yoktu da taş bağlıyorlardı... İspanak bulunca ispanak bağladılar, pırasa bulunca pırasa bağladılar. İslam, hayattan kopan bir din değildir. Bizzat Allah dünyayı eğlenmek ve neşelenmek yeri olarak gösteriyor. Abartan, ölçüyü kaçıran helak olur.

Kardeşler;

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz çok ciddi bir şekilde ilan ediyor. Buyuruyor ki, "Yahudiler bilsinler ki, biz kolay ve yaşanabilir bir din sahibiyiz." Bunu niye Yahudiler için söylüyordu? Şimdi medya sahibi hep yahudilerdir. Onlara gözdağı veriyor. O ayrı bir konu. Yahudiler o zaman kendi kendilerine zorluk çıkarıp, Allah'ın onlara daha önce gönderdiği dini yaşanmaz hale getirdikleri için, yaşanılır, ibadeti kolay, yasakları sınırlı olan ve insan fitratına uygun olan bir dinle geldiğini ilan ediyor aleyhisselatu vesselam efendimiz.

Kardeşler;

Eğlenmek ve neşelenmekle ilgili bizim birinci kanunumuz şudur:

Eğlenmek, neşelenmek mübahtır. Zina haramdır. Göz zinası haramdır. Kadınlarla erkeklerin mahremiyet ve namahremlik ölçülerine bakmadan bir arada televizyon seyretmeleri haramdır. İnternet üzerinden de olsa, kadınlarla haşır neşir olmak haramdır. Alkol haramdır. Kumar haramdır. Namazın vaktini geciktirmek haramdır. Eğlenmek mübahtır. Hatta eğlenmek, hanımla, kocayla, çocukla, torunla olduğu zaman ibadettir, sadakadır. Bu dinde gülmek, şiir söylemek, neşelenmek vardır. Ashabı Kiram şiir söylemişlerdir. Marş söylemişlerdir. Lakin kâfirlere simge olmuş müzik aletleriyle marş söylememişlerdir. Kur'an'ı müzik gibi okumamışlardır. Eğlenmek helaldir. Lakin ilahi ismini verip, çok müstehcen şarkılar ve türkülerle insanın şehvetini bile kıpırdatan ilahi isimli türküler söylemek haramdır. Dinimiz Allah'ın helal ettiğine helal, haram ettiğine haram der.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki, "Allah bir şeyi haram ettiği zaman o bitti, helal ettiği zaman da o da bitti. Bir şeyden sustuğu zaman Allah, yani ne helal diyor, ne haram diyor. O ikramdır. "Allah'ın ikramını kabul edin" buyuruyor.

Çünkü Allah haramları saydı, helalleri saydı. Eğer, mesela marş söylemeyi, şiir söylemeyi haramlar arasında saymadıysa Allah, herhalde unuttuğu için değildir bu.

Allah bir şeyi unutacak değildir. Bilerek isteyerek bunu kullara ikram listesinde saydı Allah. Dolayısıyla eğlenmek, neşelenmek, dünyanın lezzetlerinden istifade etmek, üç-beş arkadaş toplanıp, bir bahçede mangal yakmak, sonra da o bahçede cami uzaksa namaz vakti ezan okuyup, kamet getirip cemaatle namaz kılmak sahabe işidir. Ashabı Kiram da bahçede oturup, koca bir deveyi kesip, beş-on arkadaş oturup yediler. Ama ezan vakti gelince ikindinin son anına kadar namazı geciktirmediler. Deveyi orada, kazanda bırakıp, Allahu Ekber'le beraber namaza durdular. Fark buradadır.

Piknik yapılıp iki vakit namaz kaçırıp geri geliniyor. Piknik yapmaya gitmedik. Cehennemden balkondan bize ayrılmış koltuğu görmeye gittik. Asıl piknikte namaz kılınır. Asıl gezide namaz kılınır. Ruhsatlardan da istifade edilir. Gezideyiz, sünnetleri bırakabiliriz, farzı iki rekât kılabiliriz. Hiçbir sakıncası yok. Üstelik Allah'ın ikramı olduğu için, hoş olsun, helal olsun. Allah'tan bir ikram olarak namazı iki rekât kılabiliriz. Seferiyiz.

Camiye kavuşamadık, otobanda duramadık, cumayı kaçırdık. Kaçırmadık ki cumayı... Seferiydik diye Allah ruhsat vermişti zaten. İki rekât öğle namazını kılarız. 'Hayatımda Cuma kaçırmamıştım hiç.' Bırak! Allah'ın ikramlarından birini tatma lezzetine de erelim.

Ashabı Kiram' da bahçede oturup, koca bir deveyi kesip, beş-on arkadaş oturup yediler. Ama ezan vakti gelince ikindinin son anına kadar namazı geciktirmediler.

Demek ki eğlenmek, neşelenmek, ailemizde neşeli saatlerin olması, şakalaşmamız, çoluk çocuk parklara çıkmamız haram değil. Parklarda insanların birbirlerine vücut teşhirleri haramdır. Vücudu teşhir edip harama zemin hazırlamamalıyız. Dünya bizim olsun. Bizim zaten. Kâfirin burada aslında hiçbir hakkı yok da, Allah ahirette ona bir şey vermeyeceği için bu fani âlemden tıka basa doyup gidiyor.

Kardeşler, bir mesele daha var;

Eğlenmekte ifrat yoktur. Yani aşırı gitmek yoktur. Bir gülme meclisi tutturuluyor, akşam ezanında başlamışsa gülmek, gece yarısı oldu, kahkahalar devam ediyor. Patlayacağız. Bu kadar gülmek olur mu? Delirdik mi? Saatlerce gülmek delilik işareti... Gülmek haram değil. Yirmi dört saat gülmek akıllılık değil ama... Güleceğiz, neşeleneceğiz. Fıkra anlatmak mümkündür. Ama yirmi dört saat değil. Ne yapacağız? Dengesini kuracağız. Ara sıra neşeli bir ortamda insanlar birbirlerini şakalaşıp güldürebilirler. Ama ifrat olmamak şartıyla... Biraz önce gördük. Namazı bile aşırı kılana müdahale etmiş sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz. Orucu aşırı tutana müdahale etmiş.

E biz Ramazan boyu, otuz gün Ramazan, otuz gecesinde tiyatro yapıyoruz. Tiyatro helal ama Ramazandan başka Hacivat kuklası oynatacak bir zaman bulamadık mı? Bayram ne güne duruyor. Evet. Hacivat'tı, bilmem neydi, ne tiyatrosuydu... Hani Yahudiler de din sahibi ya, Osmanlılar da Hacivat-Karagöz diye bir melanet icat etmişler milleti eğlendirmek için. Hadi onların da hatırı kalmasın diye Hacivat oynattık diyelim. Bir de ecdat hatırası. Sanki Ulubatlı Hasan'dan hatıra kalmış. İşsiz güçsüz zimmîlerden kalmış eğlenceler.

Ama olsun, olsun... Bunu Ramazan-ı Şerif'in son on gününde yapmak çılgınlık değil mi? İfrat bu. Böyle şey olur mu? Ramazan-ı Şerif'in gecelerinin dakikası Arş kadar kıymetli. Kâbe kadar kıymetli... Ravza kadar kıymetli gecelerin dakikası böyle... Teravihe gitmez insanlar. Müslümanların salonlarında, Müslümanların vergilerinden toplayıp sanatkâr denen adamlara verilsin binlerce lira, Müslümanların çocuklarını teravihten, Ramazan gecelerinin bereketinden alıkoysunlar, orada tiyatro yapılınsın!

Neymiş? İslam'da eğlenmek de varmış. İslam'da eğlenmek rahatlamak içindir. Ümmetin parasını çarçur etmek için değildir. Bu ifrat olarak yapıldığı zaman karşımıza din çıkar. Eğlenmek değildir yasak olan. Ramazan günü bunu nasıl yaparız? Ramazan günü sofrada eğlendiğimiz yeter iftarda... İbadet zamanını, ciddiyet zamanını eğlenceye ayırırsak, tahsis edersek bu aşırılığı Allah kabul etmez.

Bir başka meselemiz de;

Şeriatı aykırı, Allah'ın kitabı Kur'an'a, Peygamberin sünnetine aykırı bir şeyden eğlence olmaz. Mesela, aile meclisi toplanıyor her sene. Filan köydeki filan yazlıkta... Çok güzel bir şey... Bu mübarek bir şey... Hem sılayı rahim yapıyor. Hem insanların menhiyata girmesi engelleniyor. Allah razı olsun. Çok güzel. Lakin orada sözü edilen yerde hep beraber kiraz bahçesinde toplanılıyor. "Aileceydik ama..." Sanki hanımıyla gelen kişinin başkasının hanımına bakması caizmiş gibi. Ailecekmişler. Şimdi bir genç lokantaya girse burası aile bölümü diyorlar. Niye? Yanında hanımın yok, başkasının karısına bakamazsın. Yanında hanım olunca hanım gözüne bant kapatıyor ya, göremiyor. Yani aile olunca birbirlerinin hanımlarına kocalarına bakmakta sakınca olmuyor. Bu neden yapılmıştı? Sılayı rahim olsun, akrabalar unutulmasın. Hayır! Şeytan bizi unutmamış oldu...

Eğer böyle bir iş yapacaksak, bir tarafa erkekleri, bir tarafa kadınları, bir tarafa da çocukları dağıtabileceğimiz bir yer buluruz. Yoksa bırakalım millet evinde otursun. Günaha alet olmayalım. Eğlenmek var. Mangal çevirmek var. Döner çevirmek var. Deve güreşi yok, insan güreşi var. Müzik çalmak yok, marş söylemek var. Ama şeriatla uğraşmayalım. Kur'an üzerinden şaka yapmayalım. Ashabı Kiram üzerinden dedikodu yapmayalım. İmamı Azam'ı fiskos konusu yapmayalım.

Helaldir, hiçbir sakıncası yok. Eğlenirken Müslüman'la eğlenmek de yok. Birisinin taklidini yaparak, onun üzerinden gıybet, dedikodu yaparak da eğlenmek yok. Yalan söylemek de yok. İsraf etmek de yok. Mal israf edildiği zaman bunu eğlenmek için yapıyoruz. Ne yapıyoruz?

Mesela; çoluk çocuk alıp, bir eğlence merkezine gidiyoruz. O eğlence merkezinde iki saat durup, beş-altı asgari ücret kadar harcama yapılmaktadır. Neymiş? İslam'da eğlenmek de varmış. İyi de eğlenmek şeytanın bizimle eğlenmesi şeklinde oldu. Paramız olabilir ama "Malını çarçur edenler şeytanın kardeşleridir" diye Allah buyuruyor.

Öyle yakını dostu filan değil, şeytanın kardeşi diyor Allah. Süper şeytan! Sadece bir para yatırılıyor, şuradan bir keçi zıpladı onu gör diyor. Beş dakika da sürmüyor. Buna verilen parayla bir öğün sofraya kurulur. Bu israftır. Çocuğa bir oyuncak alınabilir. Ama bu oyuncak mesela, üç lira oyuncakçıda, filan ticari merkezinde on üç lira. Markalı. Be mübarek! Hangi çocuk oyuncuğunu on sene sakladı? On gün bile tutmuyor çocuk. Markalı olsa ne olur, markasız olsa ne olur... Sanki bu tavuk mudur, helal kesim markası olan birisinden alalım bunu da helal olsun diyoruz. Plastik, ucuz, bir liralık bir şey. Komşu almış, o da alsın. Çocuktur. Çocuk oyuncak ister. Bu da dünya güzelliklerden biri... Helaldir. Lakin insan israf ettiği zaman, bunun adı eğlenmek, neşelenmek değil, çarçur etmektir. Çarçur eden helak olmuştur.

Bir başka mesele kardeşler;

Dünya eğlence yeridir. Ama iki şeye engel olmamalıdır. Bir; Allah'ın emirlerinden birine, yasaklarından birine takılmayacağız. İki; insanlık görevlerinden birini es geçmeyeceğiz. Nedir insanlık görevlerinden biri? Arkadaşlarla eğlenmek, hadisten öğrendik, Ashabı Kiram da arkadaşıyla otururlarmış. Ashabı Kiram yaptı ne güzel. Mübarek her gece on bir de geliyor. Neredesin beyefendi? Ashabı Kiram gibi oturup şiir söylüyorlar. Bu kadın kimin karısı, kimin hanımı bu? Çocukları kaç gündür uyuduktan sonra bile görmüyoruz. Yorgun argın eve geliyoruz. Önce baba olalım. Önce anne olalım. Ondan sonra arkadaşlarla dolaşalım. Ne hanımı alıp onların ortasına götürelim, ne de hanımı evde esir gibi tutalım. Üstüne de kapıyı kilitle! Bir de tembih et, dışarı çıkmayın, caddeler çok kötü. Caddeler çok kötü. Kadınlar için kötü. Erkekler meleklerin ortasında dolaşıyorlar!..

Dünya eğlence yeridir. Ama iki şeye engel olmamalıdır. Bir; Allah'ın emirlerinden birine, yasaklarından birine takılmayacağız. İki; insanlık görevlerinden birini es geçmeyeceğiz.

Kardeşler,

İnsanlık görevlerinden bir görevi zedelemek de suçtur. Babalık yap, kocalık yap, evlatlığını bitir. Yani çok güzel, anneye babaya hizmet yap, ondan sonra arkadaşlarla Sibiryaya bile gidilebilir. Hiçbir sakıncası yok. Sibiryaya da üç ay yaşayabiliriz. Geride bir zulüm, bir işkence bırakmadıysak eğer... Bu da çok önemli...

Bir başka meselemiz, insanın kendi bedenine zarar verecek bir eğlence yapması da haramdır. Boks yapamayız. Doktorun bize yasakladığı bir sporu yapamayız. Nargile içilen bir melanet merkezinin bulunduğu caddeden gezemeyiz. Oraya zaten bir Müslüman olarak gitmeyiz. İleride nargile levhası gördüysek, arabaysa arabayla geçeceğiz. Normalse, başka caddeden gideceğiz. Müslümanız biz. Çünkü Allah'ın zehirlenmeyi, intihar etmeyi haram ettiğini bilmemiz gerekiyor bizim. Ozon tabakasına bile zarar veren bir şey ciğeri ne hale getirecek?

Kardeşler!

Dinimiz Yahudiler de medya da bütün insanlık bilsin, kolay bir dindir. İçine kapanma dini değildir. Uhud gazilerinin bile karpuz çekirdeği yarışı yaptıkları bir dindir. Ama karpuzu boğa gibi yeme yarışı hiç yapmadılar. Öyle yok. Öyle hayvansal yarış yok. Yirmi kişi toplanıp, iki kilo karpuzdan birer dilim yediler, çekirdeğiyle de şakalaştılar. Cihat esnasında bile sizin sülaleden kimse beni geçemez diye birbirlerine takıldılar. O da “kaç yaşındasın?” dedi. Sahih hadis söylüyoruz.” Kaç yaşındasın sen?” dedi. Şu kadar. Döndü dedi ki, “Ya Resûlallah! Torunlarımla yaşıt şu delikanlıya bak. Bana nasıl koşma teklifi yapıyor. Hiç edep diye bir şey kalmamış bunda...” “Yarış haktır. Kızmaya gerek yok” buyurmuş. Sana hakaret etmedi ki. Kışkırttı seni, gel yarışalım dedi. Tebük’ten mi dönüyorsun, Hayber’den mi dönüyorsun, önemli değil. Cihat anı değil ki. Yolculuk anı... Herkesin böyle bir şaka yapması hak...

Lakin bir Müslüman’a silah doğrultmak haramdır. Şakayla da olsa... Hatta Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem metal bir nesneyi şakayla Müslümana doğrultmayı bile yasaklıyor. Mesela çatal bir Müslüman’a doğrultulmamalıdır. Onun için İslam edebinde bıçak verirken bıçağın sap tarafını insana uzatmak gerekiyor, buyurun diye... Sünnet, İslam terbiyesi... Hayata, yaşamaya kural getirmiş, nezaket getirmiş. Bal medeniyeti getirmiş bir dinden söz ediyoruz.

Kardeşler;

Yeryüzünde yeryüzü nimetleriyle, dünya nimetleriyle içli dışlı yaşamak İslam’dır. Hiçbir kulun bu lezzetlerden mahrum kalması gerekmiyor. Tebük’ten daha ciddi bir hareketimiz olabilir mi bizim? Medine’nin mescidinden, Ravzayı Mutahhara’nın bulunduğu mekândan daha mübarek bir yer mi var? Orada yapıldı bunlar. Orada yapıldı. Peygamber aleyhisselamdan büyük bir şeyh efendi mi var? Ondan daha büyük hoca efendi, âlim mi var? Sahabiler ona bu şakaları yaptılar. Vay edepsizler diye cevap vermedi. Tebessüm etti, “ne demek istiyorsun?” dedi. Şakasına şakayla mukabelede bulundu. Bu kaideyi unutmuyoruz.

Dünya olduğu gibi nimettir. Bu nimetlerin sultanı salih bir kadındır. Bu da Peygamber aleyhisselatu vesselamın kuralıdır.

Ve kardeşler şunu da unutmuyoruz:

Peygamber lisaniyla tescil edilmiş bir söz söylüyorum. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kuralını söylüyorum. Şu kâinatta, şu fani dünyada uzayından, toprağına ve maden ocaklarına kadar Müslümanın en helal, en tatlı, en zevkli, en sevaplı eğlencesi hanımıdır. Eğlencesi en helal olan, lezzetli olan ve sorunsuz olan yer yatak odasıdır. Kadın için de kocası için de...

Neden?

Çünkü şu fani dünya, Allah’ın milyonlarca nimetiyle doludur. Bunların en değerlisi salih bir kadındır, diyor sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz. Bunun için biz mü’minler olarak evlerimizi ve hanımlarımızla olan, kocalarımızla olan saatlerimizi şeytanın kışkırtmalarına, çevrenin ifsadına ayak uydurmadan becerip değerlendirebilsek, her lunapark bizim olmuş olurdu. Hiçbir ticaret merkezinde

para harcama ihtiyacımız olmazdı. Bir kilo muz alıp onu ailece yemek bizi dünyalar kadar mutlu ederdi. Evimiz bahçe evi olurdu.

Lakin şeytanın iğvası ve müfsit insanların, zalim kaynanaların, zalim görümcelerin, zalim ehtilerin, Allah'tan korkmazların yanlış örnek olmaları, ifsat etmeleri yüzünden evlerimiz diplomatik ilişkilerin, diplomatik kuralların infaz edildiği yerler haline geldiğinden, mümkün olduğu kadar kocandan uzak dur, karından uzak dur, huzur içinde ol. Birleştin mi sorun çıkıyor çünkü diye bir hayat tarzı yaşamaya mahkûm olduk. Bunun aslı böyle değil. Dünya olduğu gibi nimettir. Bu nimetlerin sultanı salih bir kadındır. Bu da Peygamber aleyhiselatu vesselamın kuralıdır.

Velhamdu lillahi Rabbil Âlemin...¹

¹ 29 KASIM 2010 tarihli konuşmadır.